

NACHTSCHADE: AUBERGINE
CULINAIR EN THEATRAAL CONCERT

Muziektheater Transparant

Nachtschade: Aubergine

Korte inleiding

Met Nachtschade: Aubergine gaat sopraan Claron McFadden op zoek naar de gemeenschappelijke wortels van onze diverse culturen, aan de hand de aubergine. Ondanks de enorme migratie die deze oeroude nachtschade doormaakte, wist de aubergine zich steeds aan te passen zonder haar eigenzinnige karakter te verliezen.

Samen met documentairemaakster Lisa Tahon legt McFadden deze route in omgekeerde richting af, terug naar de roots van de aubergine in het verre oosten. Ze reist het Middellandse Zeegebied af: Spanje, Marokko, Sicilië, Griekenland en Turkije.

Telkens is McFadden te gast bij mensen thuis, leert ze een plaatselijk auberginerecept en oefent ze een traditioneel lied. Haar verworvenheden neemt ze mee terug naar huis: ze vormen de basis voor een culinair en theateraal concert over ons verlangen naar identiteit in deze nomadische, steeds veranderende wereld.

Nachtschade: Aubergine laat het publiek de rijke auberginekeuken ervaren in combinatie met reisverhalen, een documentairefilm en live muziek met invloeden uit tal van culturen.

“Wij beklemtonen meestal onze verschillen, zij het de kleur van onze haren en ogen, onze vorm en grootte, onze betrokkenheid bij sport of onze nationale trouw, maar ik geloof dat er twee dingen zijn die alle culturen bezitten en die ons allemaal verenigen op een primair niveau: eten en muziek.” Claron McFadden

Uitgebreider interview met Claron McFadden (2 februari 2017)

De Amerikaans-Nederlandse sopraan Claron McFadden behoort sinds 2017 tot de vaste groep huisartiesten van Muziektheater Transparant. Het productiehuis uit Borgerhout ondersteunt daarbij McFadden's artistieke creaties waaronder 'Nachtschade: Aubergine' dat op 20 februari in première gaat in Brugge, naar aanleiding van het vijftienjarige bestaan van het Concertgebouw.

McFadden is al jaren gefascineerd door een fenomeen dat ze universeel lijkt vast te stellen. “Maakt niet uit of je rijk of arm bent, blank of zwart maar wanneer mensen de eerste hap van een maaltijd nuttigen, lijkt er telkens een stilte te vallen, net voordat je het eerste voedsel doorslikt, een stilte die wel een paar seconden duurt.”

In 2016 besloot de levenslustige en jonge ziel McFadden haar fascinatie uit te zoeken aan de hand van haar favoriete groente uit de Middellandse Zee, de aubergine. Maar na enig onderzoek bleek die oorspronkelijk uit China te komen. Ze besloot om de migratieroute van de aubergine te volgen van aan de Middellandse Zee naar de Oosterse roots, samen met documentairemaakster Lisa Tahon die Claron volgde alsof ze meereisde op haar schouder. In dit eerste deel reisden ze van België naar de Middellandse Zee. In het tweede deel (in 2018-2019) reizen ze van het Middellandse Zee-gebied naar het verre Oosten.

Doordrongen van melancholie

Voor het eerste deel van dit avontuur vond ze via vrienden en kennissen vijf gastvrouwen en -heren in vijf landen (Spanje, Marokko, Sicilië, Griekenland en Turkije) die bereid waren haar een lokaal gerecht met aubergine aan te leren, alsook een lied. Sommigen hadden al een lied klaar voor haar op voorhand, anderen kozen het pas toen ze haar ontmoetten. Toeval of niet, de melodieën pasten vaak bij haar melancholische persoonlijkheid. “Het Griekse lied bijvoorbeeld komt van een man die kanker had. Het lied is een metafoor voor zijn dood waarin zijn reeds gestorven ouders hem aanraden aan de andere kant te blijven, met beide voeten in het leven, waar het zoveel beter vertoeven is. Die hele reis was trouwens doordrongen van melancholie. Ik hoorde droevige verhalen maar ontmoette tegelijkertijd zoveel warmte en oprechte genegenheid. Zo leerde ik een onwaarschijnlijk vriendelijke ober in Turkije kennen, ik noem hem Yusuf, wat een schuilnaam is. Hij werd ter dood veroordeeld in zijn thuisland omdat hij homo is. Momenteel wacht hij in Turkije op toestemming om naar een ander land te gaan waar hij een nieuw leven kan opbouwen. Hij werkt als ober in een restaurant waarvoor hij dagelijks vier uur onderweg is. Hij raakte alles kwijt, zijn huis, zijn familie, zijn geld. Het ontroerde me te zien hoe vrolijk hij altijd was ondanks alle ellende die hij meemaakt.”

Inner journey as well as an outer

Tijdens de voorstelling zullen we kennismaken met de personen en de verhalen die McFadden gedurende deze drie weken verzamelde. Op de achtergrond krijgen we videobeelden te zien van de documentaire waarbij de muziek zal overgaan van opnames naar live optreden. Ook de klassieke muziekachtergrond van Claron komt even aan bod wanneer ze in Istanbul een dame ontmoet die opera zingt. “An amazing experience”. Naast zovele andere. Voor Claron werd deze trip een innerlijke reis waarbij ze zich realiseerde dat ook zij nog steeds met vooroordelen kampt over haar medemens, denkende dat ze open-minded is. ‘It’s an inner journey as well as an outer journey’. Daarom koos ze voor de foto met de taxichauffeur uit Marokko als beeld van de productie die haar belevenis en misschien ook wel het leven weerspiegelt. “Het is geen vrolijk maar eerder een mysterieus beeld. Je ziet wantrouwen in mijn ogen, angst voor het onbekende. Want als je aan zo’n reis begint, weet je niet waar je uitkomt. Toen we die taxi instapten, gingen we er vanuit dat de chauffeur ons zou bedriegen. Maar van zodra ik met hem in gesprek ging, vielen mijn vooroordelen weg. Hij bleek een hele vriendelijke man en leerde me gesticuleren in het Arabisch. Gegierd dat we hebben tijdens die autorit.”

Het is dat gevoel dat Claron en haar artistieke entourage met Nachtschade:Aubergine wil overbrengen. Het gevoel van verbondenheid, het in vraag stellen van waarom we zoveel muren opbouwen tussen mensen en de bevestiging dat wij als mensen op dezelfde planeet zoveel meer gemeen hebben met elkaar dan we denken. “Als we niet oppassen, herhaalt de geschiedenis zich met oorlogen en grote migratiestromen als gevolg van wantrouwen en uitsluiting. Het leven is te kort om niet van elkaar te leren. Na afloop kunnen we dan met z’n allen iets eten en praten over wat we gezien en gehoord hebben. En wie weet wel een aantal seconden collectief zwijgen wanneer we onze eerste hap doorslikken.”

Claron Mcfaddens reis naar de wortels van de aubergine leidden tot vele bijzondere ontmoetingen. Zo leerde ze in Istanbul de zangeres Sumru kennen, die een opmerkelijk familie verhaal met zich meedroeg. Mcfadden:

“Ik denk dat ons gesprek nog geen vier minuten bezig was, toen Sumru vertelde dat haar overgrootmoeder zo’n honderd jaar geleden verkocht werd als slavin aan het Ottomaanse hof. De reden? Omdat ze blank was. Ik, die van slaven afstam, vond dit nogal ironisch.

Sumru's overgrootmoeder was Kaukasisch, van het Circassische ras: blond en licht van huid. Kaukasische meisjes waren erg begeerd; daarom werden velen van hen als slavinnen naar de harem van de Sultan gebracht. Ze werd ontvoerd toen ze 3 of 4 jaar was. Ze herinnert zich een paard, dat ze verborgen werd en geen kik mocht geven. Ze werd op de markt verkocht en naar het hof meegenomen. Ze werd geadopteerd door een van de prinsessen die haar opvoedde als haar eigen kind. Ze zag haar ouders nooit meer terug.

Ze werd opgenomen in de Ottomaanse cultuur, leerde nooit haar eigen Kaukasische taal spreken. Haar naam werd veranderd in Tarzinev, dat 'nieuwe stijl' betekent.

Als een boom uit de grond wordt gerukt en in vreemde grond geplant, herinnert hij zich dan iets? Krijgt hij nieuwe wortels? Sumru's familie en die van mij: andere achtergronden, hetzelfde verhaal."

Citaten van Claron MacFadden:

"Maakt niet uit of je rijk of arm bent, blank of zwart maar wanneer mensen de eerste hap van een maaltijd nuttigen, lijkt er telkens een stilte te vallen, net voordat je het eerste voedsel doorslikt, een stilte die wel een paar seconden duurt"

"Ik was ontroerd door de eerlijke vrolijkheid waarmee Yusuf me behandelde, wetende welke ellende hij doormaakte."

"Als we niet oppassen, herhaalt de geschiedenis zich met oorlogen en grote migratiestromen als gevolg van wantrouwen en uitsluiting. Het leven is te kort om niet van elkaar te leren."

"Het lijkt erop dat we ons steeds meer zorgen maken over wat er ons scheidt van onze medemens, over de verschillen die er zijn, terwijl ik denk dat we veel meer gemeen hebben met elkaar, dat er veel meer gemeenschappelijk is, dan we willen toegeven."

Fragmenten:

when I look
at the map of the world
from left to right and back again
wherever the aubergine goes
the first thing it always meets is distrust
and morbid curiosity
some considered it an afrodisiac
'poma amoris' - the apple of love
Others called it the apple of madness:
'mala insana'

Around 1600 this English herbalist who's name was Gerarde, tried to warn his fellow countrymen against this purple menace from the east: "In Egypt and Barbarie, they use to eate the fruite of Mala insana boiled or rosted under ashes with oile, vinegar, and pepper, as people use to eate Mushrooms. But I rather wishe Englishmen to content themselves with the meate and sauce of our own country, than with fruite and sauce eaten with such perill: for doubtlesse these apples have a mischeevous quality; the use thereof is

utterly to be forsaken. ...Therefore it is better to esteeme this plant and have him in the garden for your pleasure and the rarenesse thereof, then for any virtue or good qualities yet knowne.”

as I keep looking
at the map of the world
I see cultures on the move
from east to west and back again
and People try to stick to their traditions
but it's always too late
'cause nothing stays the same

Aubergines
Spheroid
Fruit, pleasing
To taste, fattened
By water gushing in all
The gardens, glossy cupped
In its petiole, ah heart
Of a lamb in
A vulture's claws
(Ibn Sara van Santarém, 1043–1123)

“A certain esteem for each other is evident in all who eat together.
This is already expressed by the fact of their sharing.
The food in the common dish before them belongs to all of them.
Everyone tries to be fair and not to take advantage of anyone else.
But the touch of solemnity in their attitude cannot be explained by this alone;
their mutual esteem also means that they will not eat each other.”
(Elias Canetti, 1905-1994)

CREDITS

Concept | Zang: Claron McFadden
Compositie: Tuur Florizoone, Osama Abdulrasol, Yannick Peeters
Conceptontwikkeling & mise-en-espace: Sjaron Minailo
Dramaturgie: Tobias Kokkelmans
Video: Lisa Tahon
Lichtontwerp: Peter Quasters
Accordeon: Tuur Florizoone
Cello: Lode Vercampt
Contrabas: Yannick Peeters
Klarinet I Basklarinet: Jean-Philippe Poncin
Percussie: Sjahin During

Qanun | Ud: Osama Abdulrasol

Geluidstechniek: Bart Celis

Audio Edit: Sam Serruys

Productie: Eglantine Möller

Boventitelaar: Pieter Jan Buelens

Hoofdvertaling: Phéline Tierens

Vertaling: Alberto Suárez, Orlando Verde, Mellany Banis, Samir Taif, Phéline Thierens, Moustapha Salhi

Met dank aan: Sara Vanderieck en mevr. Levi en alle gastvrouwen en –heren in Griekenland, Turkije, Sicilië, Marokko en Spanje: (Griekenland) Kyriaki, Roula, Maria, Fenia, Helen, Helen, Zoe, Babis, Mateo, Tony; (Turkije) Sumru, Ayşenur, Rumi-meester Hakan Talu, Emir Murat Küçük, Yusuf; (Sicilië) Angelo, Gerardo, Giancarlo, Galifi, Bruno; (Marokko) Fatiha, Majid; (Spanje) Raquela, Luna, José Javier

PRODUCTIE: *Muziektheater Transparant*

COPRODUCTIE: Concertgebouw Brugge en Operadagen Rotterdam

IN SAMENWERKING MET: Studio Minailo (NL)

BIOGRAFIEËN

Sopraan **Claron McFadden** (°1961) is huisartiest bij Muziektheater Transparant. Ze groeide na haar studies aan de Eastman School of Music in Rochester, New York, uit tot een grote naam in zowel het barok- als het traditioneel en modern repertoire. De veelgevraagde soliste werd in 2002 genomineerd voor een Grammy en ontving in 2007 de Amsterdamprijs voor de Kunsten. www.claronmcfadden.com

Lisa Tahon (°1989) is een Oostendse filmmaakster. Ze studeerde regia aan het RITS. Sinds 2010 is ze vaste cineaste bij Vrijstaat O. In 2012 draaide ze in Palestina haar eerste documentaire Upside Down. In 2014 bracht ze samen met danser Bui Ngoc Quan de voorstelling Parallel Lines. Daarnaast creëerde Lisa trailers en dansverslagen van o.a. Bára Sigfúsdóttir (The Lover), 3art3 Company (Untold) en Vittoria De Ferrari Sapetto (088). In mei 2015 creëerde ze voor CC De Grote Post de documentaire Gloed over het werk van choreograaf Serge Aimé Coulibaly. Voor de provincie West-Vlaanderen maakte ze de documentaire Tegoare Sterker over de West-Vlaamse armoedeverenigingen.

Tuur Florizoone (°1978) studeerde jazz en lichte muziek aan het Gentse Conservatorium waar hij jazz accordeon doceert. Dat hij zich evengoed in de pop- of wereldmuziek thuis voelt bewijst het schier oneindige lijstje namen waarmee hij al het podium of de opnamestudio deelde. Zijn soundtrack voor de film Aanrijding in Moscou ontving in 2008 de World Soundtrack Award en werd genomineerd voor Beste Muziek bij de Europese Filmprijzen. Florizoone runt zijn eigen platenlabel Aventura Musica waaronder hij met zijn bands Tricycle, Massot/Florizoone/Horbaczewski en MixTuur uiteenlopend werk uitbrengt. www.tuurflorizoone.be

Lode Vercampt studeerde cello aan het Gentse Conservatorium en balanceert sindsdien tussen klassieke muziek en vrije improvisatie met verschillende formaties in binnen- en buitenland. Vercampt werkte reeds als freelancer voor Il Novecento, de Vlaamse Opera, I Fiamminghi en Prima la Musica en deelde het podium met Gorki, Jo Lemaire, Johan Verminnen, Dirk Blanchard, Kris Defoort en Wim Mertens.

De Belgische contrabassist **Yannick Peeters** ging na haar studies aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen en talrijke jazzstages in de leer bij grootmeester Anders Jormin in Göteborg. Naast

samenwerkingen met het trio van Steven Delannoye 'Midnight Suite', het Eve Beuvs trio 'Noordzee', Teun Verbruggen's 'Gowk' en Het Zesde Metaal 'Akkatemets' tourde ze recent met het sextet 22 Strings and a piece of wood.

Jean-Philippe Poncin (°1977) studeert af als klarinettist aan de conservatoria van Brussel en Bergen. Poncin 's voorliefde gaat uit naar de kamermuziek waarbinnen hij zijn uitstappen naar de hedendaagse muziek, improvisatie, rock, folkmuziek en ook theater kadert. Naast samenwerkingen met componist Dick van der Harst speelt hij o.a. bij Quatuor Danel, Oxalys en Massive Central. In 2012 richt hij het Belgische collectief WOLF op dat zich specialiseert in 18de-eeuwse blaasinstrumenten. www.wolfensemble.be

Sjahin During (°1972) woont in Nederland maar heeft met zijn diverse muziekgroepen, waaronder Bayaba Cante, Turqumstances en meer recent Tarhana, Afro Anatolian Tales en Arifa, de wereld afgereisd. During speelt een scala aan percussie-muziekinstrumenten: bata drums, congas, cajon, udu, darbuka, riq, kanjira die hij doceert aan de conservatoria van Amsterdam, Utrecht, Alkmaar, Istanbul, Damascus en Tunis. During speelde mee in de voorstelling Meneer Ibrahim & de bloemen van de koran, die in 2007 de Gouden Krekel voor beste jeugtheaterproductie in Nederland won. www.sjahinduring.com- www.arifamusic.com- www.youtube.com/sjahin

De veelzijdige **Osama Abdulrasol** (OsArt) is een componist, producer, qanunspeler en beeldend kunstenaar. Na zijn studies in Irak en het Verenigd Koninkrijk toerde hij bijna overal in de wereld met verschillende groepen zoals de Filharmonie, het Vlaams Radio orkest, Goran Bregovic, Het Nederlandse Metropole orkest, Lucilla Galeazzi, Roby Lakatos, Assala Nasri, Jahida Wehbe, Tom Robinson, BJ Scott, Wannes Van de Velde, Luc de Vos, Dick Van der Harst, Waed Bou Hassoun, Arifa, Olla Vogala, Melike, Oblomow, Izaline Callister, Djamel, Nahdha, Mesopotamië, Weshm, Lula Pena, Elftwelvtrio, Ghade Shbeir, Woestijn 93, Les ballets C de la B. Abdulrasol 's oeuvre wordt gekenmerkt door het combineren van Arabische en Westerse muziekgenres en die veelzijdigheid leverde hem in 2013 de Cultuurprijs Stad Genk op. www.osart.be

Regisseur **Sjaron Minailo** (IL/NL) is gespecialiseerd in hedendaagse opera en muziektheater met een sterke nadruk op beeldtaal. Recente projecten van Minailo waren te zien bij Opera La Monnaie (BE), de Nationale Opera (NL) en het Holland Festival. Hij is tevens eigenaar van Studio Minailo, een laboratorium voor experimenteel (muziek)theater.

Muziektheater Transparant (Matterhorn, Borgerhout) gaat als productiehuis vanuit de artistieke en maatschappelijke actualiteit een intensieve dialoog aan met kunstenaars uit verschillende disciplines. Er gaat bijzondere aandacht uit naar de ondersteuning van hedendaagse muzikanten en de ontwikkeling van hun werk. Zo worden er langere trajecten afgelegd met o.a. huisartiesten Wim Henderickx, Annelies Van Parys, Luigi De Angelis en Claron McFadden. Met Translab brengt Muziektheater Transparant tevens een nieuwe generatie podiumkunstenaars in verbinding met inspirerende artiesten die hen als coach begeleiden. www.transparant.be

SPEELLIJST Seizoen 2016-2017

Concertgebouw Brugge (Brugge) 20/2/2017 20:00

+32 70 22 33 02

www.concertgebouw.be

Ostade A'dam (Amsterdam) 31/3/2017 20:30
 +31 20 671 24 17 1/4/2017 20:30
www.ostadeadam.nl 2/4/2017 15:00

Opera21 (Antwerpen) - deSingel 29/4/2017 20:00
 +32 70 22 02 02
www.operaballet.be

Operadagen Rotterdam (Rotterdam) 13/5/2017 19:00
 +31 10 436 60 70 14/5/2017 12:00
www.operadagenrotterdam.nl

COMMUNICATIEMATERIALEN

FOTO's : [FLICKR](#)

TRAILER: <https://vimeo.com/195436306>

FLYER:

http://www.transparant.be/uploads/event_files/nightshade_flyer2.pdf

Artikel door jonge reporters Soundcast: [In het spoor van de aubergine](#)

BLOG: <http://nachtschadeaubergine.tumblr.com/>

Meer info: [productiepagina Website Muziektheater Transparant](#)

[Facebook Muziektheater Transparant](#)

Aarzel niet om met te contacteren voor interviews, tickets, foto's en meer:

Patricia Van de Velde,
Press & Communication

Muziektheater Transparant VZW
 Albrecht Rodenbachstraat 21 bus 1
 2140 Borgerhout

Tel: +32 (0)486 29 99 22

Email: patricia@transparant.be